միտք և պարտէին ոսկերք Յունաց ('ի 18—24—29 Յունվարի)։

Եւ այսպէս համարձակութիւնն Յունաց փոխեցաւ յանդգնութիւն. զի նոքա եւս սկսան թշնամանել և նախատել զազգն ըստ բնարոյս բարուց իւրեանց, կափէին եւ հարկանէին զմխարանս տաճարին Ս. Յարութեան, և արկանէին զհողս և զքարինս 'ի վերայ գլխոյ նոցա։ Տաղտկացեալ միաբանից 'ի խժդժութենէ սոսա՝ աղաչէին ըզԹէոդորոս Պատրիարք ազատել զնոսա 'ի գերութենէ Յունաց. այլ նա սիրով և հայրաբար յորդորեաց զնոսա համբերութեամբ տանել նախատանաց, և մնալ 'ի տեղիս իւրեանց։

Յոյնք 'ի շինութեան Վերնատան և այլ տեղեացն Հայոց՝ փոխեցին և այլայլեցին զձեւ և զկերպարան եկեղեցւոյն, և ոչ թողին տեղի խորանի և այլ կարեւոր իրաց, որպէս էրն յառաջագոյն՝ և ոչ շինեցին զսենեակս միաբանից. խափանեցին զիւղաբերից սեղանն եղեալ մոյթ յաղթ և ստուար առաջի նորա, զի մի պատարագեսցեն անդ Հայք. նոյնպէս և յայլ տեղիս, մինչ զի չճանաչել թէ իցեն սոքա վիճակք Հայոց։ Արգելին և զլատինս 'ի պատարագելոյ 'ի վերայ Գերեզմանին Քրիստոսի. զի նախ խոստացան թոյլ տալ զկնի Թափօրի նոցին, այլ յետոյ ժխտեալ ընդդէմ կացին հակառակութեամբ և 'ի ձեռն Խաճաքեանին գրել ետուն Հէօճճէթ, որպէս թէ Տէրութիւնն տուեալ իցէ Յունաց զբովանդակ տեղիս տաճարին Ս. Յարութեան. եւ իբրեւ հանին զայն 'ի դատաստան սակս հաստատութեան, ոչ ընկալաւ զայն Միւֆթի քաղաքին. եւ զկնի մահուան նորին՝ վերստին հանին զայն գիր յատեան և ետուն կնքել դատաւորին, այլ նոր Միւֆթին և Նախիպն տհաճութիւն ցուցեալ առ այն ոչ կամեցան հաստատել, եւ այնպէս խնդիրն մնաց թերի. զի մտադիր էր Խաճաքեանն ձեռամբ իւրով յանձնել զտեղիս Յունաց ('ի 1—17 Մարտի)։

Թէոդորոս Պատրիարք յառաջագոյն խնդրեալ էր 'ի Կուսակալէն Դամասկոսի բառնալ զհակառակութիւնս Յունաց վասն Գերեզմանի Ս. Աստուածածնի և վասն պատկերաց և կանթեղաց Ս. Յարութեան. և նա գրեաց առ դատա-